

Republicans o monàrquics

written by Pau Miserachs | 1 de desembre de 2017

Els nous liberals que representa Ciutadans segueixen la tradició dels liberals de les Corts de Cadis que volien uns mateixos codis per a tot el territori i una sola monarquia. Aquests liberals s'han agrupat en una falsa centralitat amb els conservadors, els reaccionaris i uns socialistes. Són els que preveuen la fi del procés amb el propòsit de fer seu el poder a Catalunya. Aquests liberals no volen catalans lliures. Volen catalans espanyols. Volen catalans embrutats pel *xapapote* que ens han organitzat.

Se sap que els conservadors són enemics de les llibertats locals i han aprofitat el desig d'unitat constitucional com a règim comú. Per als liberals de C's cal imposar un règim comú per a totes les administracions i eliminar els considerats privilegis que s'amaguen darrere els Estatuts d'Autonomia. La lluita és per la recentralització i la submissió, a més de l'assimilació cultural i lingüística.

A Espanya saben que el territori de la llengua catalana i de la forma de ser i fer catalana, el veritable territori de la nacionalitat catalana, com explicava Rovira i Virgili, s'estén més enllà del Pirineu, de l'Ebre i la mar. Les Illes Balears, Sardenya, València i el Rosselló són territori català, agradi o no a les actuals administracions polítiques de les quals depenen aquests territoris.

De cap manera estan disposats a permetre ara les administracions estatals espanyola, italiana i francesa a permetre la reconstrucció de Catalunya al voltant del nucli del vell Principat que fou annexionat a la Corona hispànica junt amb València i Balears. Menys que ningú França a renunciar al Tractat dels Pirineus.

Catalunya no és un país de dements, ni decadent ni degradat

políticament com alguns pretenen fer-nos creure. No som un poble reclòs ni ofegat. Però és veritat i no es pot negar que diverses vegades en la història, Castella ha intentat arruïnar i destruir Catalunya. Ens van prohibir el comerç amb Amèrica després de la descoberta del Nou Món. Castella va voler monopolitzar les riqueses trobades expulsant catalans i aragonesos, que quedarem reduïts al comerç mediterrani.

Hem superat tots els entrebancs històrics, I també superarem l'actual, ja que no hem perdut l'esperit nacional ni la voluntat d'ésser un poble europeu lliure en el concert de les nacions. Tampoc hem perdut la nostra capacitat de relacions exteriors.

Ens adonem que hi ha un extens sector social per alfabetitzar políticament, que es mou per cops de cor, impressions, sentiments, pressentiments, veritats i falses veritats ben estructurades i difoses per mitjans de gran influència social.

Ara es tracta de dir que el Govern suspès era un mal govern i la democràcia permetrà treure els dolents i oposar els bons. Ara cal fer la impressió que la unió monàrquica de conservadors, liberals, ultradretans i socialistes és la bona gent, la que ha de resoldre els problemes creats per la paralització de la governança amb el control i intervenció de Catalunya, promoguda amb la clara finalitat d'ofegar el nacionalisme democràtic.

Als dolents que es volen perdedors se'ls farà passar com imprudents i negligents. Buscaran totes les paraules del diccionari que permetin dir que són gent irresponsable, que han dut Catalunya a empobrir-se, han provocat un retrocés històric, destrossant el benestar dels ciutadans i el prestigi del sector empresarial.

Arribem a aquestes noves eleccions sense cap alternativa d'estat. El marc del 78 es presenta com definitiu i la ruptura amb un sistema jurídic i polític injust amb Catalunya segueix

viva. Per intentar aturar el procés, la unió monàrquica tornarà a treure el crit de *a por ellos*, ara a les urnes. Però sense baixar ni un decibels de la catalanofòbia encesa contra el dret de Catalunya a decidir el seu futur polític com a via democràtica per recobrar el seu estat.

Es parlarà molt per part de la unió monàrquica en aquesta campanya, com en totes, però sense aclarir res. No tenen programa perquè tot es vol supeditar al procés econòmic. Els empresaris tenen por de la depressió. No volen cap risc econòmic. Els beneficis és el que importa si ens atenim al principi de realitat.

No podem però responsabilitzar Catalunya de l'*austericidi* imposat per Berlin ni del jacobinisme francès. Quan *La Vanguardia* demana un programa de mínims pel que fa a l'economia, és molt clar que els empresaris volen assegurar-se que el centrisme serà la moneda comuna. Els cal a la unió monàrquica la confusió de programes, parany en el qual ja ha caigut el PSC incorporant gent d'Unió Democràtica i de Societat Civil, entre altres. Però tots plegats no es proposen fer pedagogia de la realitat. Lluitar contra les desigualtats socials i la pobresa no interessa a la unió monàrquica que no veu que si no funciona l'economia social, la Constitució no serveix per a res. Tampoc per aquesta gent, l'alliberament de la paraula.

Sentirem a dir moltes coses a la unió monàrquica espanyola, però molt poc de donar solucions a les necessitats bàsiques de salut, educació, habitatge, reciclatge i recuperació dels treballadors sense feina, fer noves polítiques socials, començant per millorar la massa salarial en l'àmbit europeu.